

یادداشت

آمدی جانم به قربانت ولی حالا چرا؟

درباره جوان ۱۸ ساله‌ای که رشته پزشکی را کنار گذاشت و به راه دلش رفت...
[یاسر نوروزی] بامداد بیستم خردادماه ۱۳۶۴، تلویزیون کوچک جعبه‌ای، کارتون‌های سیاه و سفیدش را پخش کرده، رادیوی ترانزیستوری آهنک‌های کودکانه‌اش را خواننده مومادریم برای دایی ختم قرآن کرده‌آخرین بار مثل کوه بود، تپه‌هایی برای بالا رفتن من و برادریم از سرو کولش با نشسته بود با لباس خاکی و اخراپی که ما امانش ندادیم، آن روزها، روزهای سرگرمی‌های پی‌درپی نبود و اسباب بازی ما آن لحظه دایی بود، مومادریم رو بهش گفت: «حالا کی برمی‌گردی؟» دانشجوی رشته پزشکی که نه به اجبار خدمت سربازی بلکه به حکم دلش رفته بود، حالا هم آمده بود کنار خواهر و خواهرزاده‌ها به رسم وداع، دایی گفت: «هر چی خدا بخواد» و رفت. بامداد بیستم خردادماه ۱۳۶۴، ما خواب ایم، تلویزیون کوچک جعبه‌ای کارتون‌های سیاه و سفیدش را پخش کرده، رادیوی ترانزیستوری آهنک‌های کودکانه‌اش را خواننده مومادریم برای دایی ختم قرآن کرده، ندی که قرار بوده نذرکننده خود قربانی باشد و تکه‌های آن پخش شود کنارهای رود، چون عملیات والفجر، رادر گذر از رودخانه طرح‌زند، ۱۴۰ گردان نیرو که باید ابتدا برای فریب ارتش عراق، دست به عملیاتی دیگر می‌زدند و بعد از زود می‌گذشتند، رودخانه‌ای عریض و خروشنده که جان دادن خیلی‌ها را دیده است، خاطرات آب آنجا ساحل به ساحل هنوز نقل می‌شود در عوالم ارواح، والفجر ۸، یازده شبانه روز کشید اما در آستانه، نبرد‌هایی ایندایی و محدود داشت، عملیاتی نظیر «ظفر ۴»، «قدس ۳» و «شهران»، این‌ها را برای فتح والفجر ۸، طراحی کرده بودند تا سر نوشت عملیات را رقم بزنند اما سر نوشت ما هم گره زده شد با این‌ها، چون بعد از «قدس ۳» نامه‌ای از دایی نرسید، کاپین‌های تلفن هم که هر از چندگاهی برمی‌شدن از زمنده‌های منتظر، برهیبی از دایی نندید، پیغام پاپسغام، وصیت نامه یادست خط و نوشته‌های هم مبنی بر حیات احتمالی دایی به دست مان نرسید، من این زمان ۵ سال دارم و اولین بار است که می‌شنوم می‌گویند «مفقود الاثر» و «واژه‌ای که برای روح کودک ما سستین بود و معنای آن را فقط در نوعی فقدان درک می‌کردیم، سبک شدن از هستی، فقدان دایی، جوانی ۱۸ ساله که یک روز رفت و تا ۱۴ سال بعد زنگش می‌شد، هیچ خط و نشانی نیست و هیچ رد و نامی نیست، مادر بزرگم پای پنجره‌های انتظار، پیر شد، چون تا روز آخر گمان می‌کرد پسرش زنده است و تا روز آخر از خود می‌پرسید آیا شهید شده است؟ نوعی دوگانگی که تو صبح را با این احساس متناقض بیدار می‌شوی و شب را به همین استیصال و دل‌نگرانی سر می‌کنی، ۱۴ سال بعد اما خبر دادند که سی‌ای استخوان زیر خاک مدفون یافته اند که جنازه‌های شهدای «قدس ۳» است، آرامش دی، ان‌ای، نشان داد که پیکر، باقیمانده دایی ست اما مادر بزرگم بی‌آزمایش همین‌را گفته بود، مادر از نوعی رایحه‌انزایی من شناسند شامل پسرش را حتی اگر از فرزنده هیچ چیز باقی نمانده باشد، حتی اگر این پیکر برپیر شده باشد... پدر بزرگم با تاخیری ۱۴ ساله در مراسم ختمش پشت میکروفون رفت، حرفش را با شعری آغاز کرد که تمام نشد چون در مصرع دوم، شانه‌هایش لرزید، زیر کتفش را گرفتند و روی صندلی نشاندند، سخنرانی پدر در ختم پسر هنوز شروع نشده، تمام شده بود، چون پدر بزرگم خوانده بود: «آمدی جانم به قربانت ولی حالا چرا؟»

پی‌نوشت:

آمدی جانم به قربانت ولی حالا چرا؟

بی‌وفا حالا که من افتاده‌ام از پا چرا؟ (شهریار)

سوژه روز

معرفی مجازی برگزیدگان «امی ۲۰۲۰»

«جانشین» صدرنشین شد

مراسم معرفی برندگان جوایز امی ۲۰۲۰ یکشنبه شب به وقت محلی برگزار شد و سریال «جانشین» جوایز اصلی بخش بهترین سریال درام را از آن خود کرد. آکادمی علوم و هنرهای تلویزیونی که هر سال جوایز امی را به عنوان اسکار تلویزیونی اهدا می‌کند و با آن به تجلیل از مهم‌ترین برنامه‌های تلویزیونی آمریکا می‌پردازد، این برنامه را امسال به صورت آنلاین و به میزبانی جیمی کیمبل برگزار کرد. هفتاد و دومین دوره جوایز امی شبی پر از اولین‌ها را رقم زد. سریال «نگهبانان» از شبکه اچ‌بی‌او که پیش‌تر با نامزدی در ۲۶ بخش بیشترین نامزدی‌های این دوره را کسب کرده بود، از برندگان بزرگ شب گذشته بود. «شیتز کریک» هم اولین سریالی شد که همه جوایز اصلی بخش کمدی از جمله بهترین بازیگری برای اوژن لوی، دانیل لوی، کترین اوهارا و آتی مورفی را از آن خود کرد. سریال «نگهبانان» نیز برای اولین بار به عنوان سریالی که با اقتباس از یک کمیک بوک ساخته شده جایزه اصلی امی را از آن خود کرد. زندانیان تاریخ ساز شد و جایزه بهترین بازیگر زن درام را در حالی برد که همین چند روز پیش ۲۴ ساله شده و عنوان جوان‌ترین برنده این جایزه را در تاریخ امی به نام خود ثبت کرد. او در عین حال اولین بازیگر سیاه‌پوستی است که این جایزه را پس از اولیاد دیویس در سال ۲۰۱۵ می‌برد. مراسم اهدای این جوایز برای نخستین بار به صورت مجازی برگزار شد. این در حالی است که برگزیدگان بخش «جوایز امی خلاقانه» در ۵ شب گذشته به تناوب معرفی شده بودند.

فهرست کامل برندگان جوایز امی ۲۰۲۰ چنین است:

بهترین سریال کمدی: «شیتز کریک» از اپ‌تی‌وی

بهترین سریال درام: «جانشین» از اچ‌بی‌او

بهترین بازیگر مرد سریال کمدی: یوجین لوی برای «شیتز کریک»

بهترین بازیگر زن سریال کمدی: کترین اوهارا برای «شیتز کریک»

بهترین بازیگر مرد سریال درام: جرمی استرانگ برای «جانشین»

بهترین بازیگر زن سریال درام: زندانیان برای «اویفورا»

بهترین بازیگر مرد سریال کوتاه: ایفیلم تلویزیونی «مارک روفالو برای امی دانم این قدر حقیقت دارد»

بهترین بازیگر زن سریال کوتاه: ایفیلم تلویزیونی «جینا کینگ برای «نگهبانان»

بهترین بازیگر مرد مکمل سریال کمدی: «دانیل لوی برای «شیتز کریک»

بهترین بازیگر زن مکمل سریال کمدی: آتی مورفی برای «شیتز کریک»

بهترین بازیگر مرد مکمل سریال درام: جیمی لیلی کروپ برای «برنامه صبحگاهی»

بهترین بازیگر زن مکمل سریال درام: جولیا گانز برای «اوزاک»

بهترین بازیگر مرد مکمل سریال کوتاه: ایفیلم تلویزیونی «یحیی عبدالمتین برای «نگهبانان»

بهترین بازیگر زن مکمل سریال کوتاه: ایفیلم تلویزیونی «اوزاد و برای امیس آمریکا»

بهترین کارگردانی سریال کمدی: اندرو سیویدینو و دانیل لوی برای «شیتز کریک» و «اپایان خوش» از اپ‌تی‌وی

بهترین نویسندگی برای سریال کمدی: «دانیل لوی برای «شیتز کریک» و «اپایان خوش» از اپ‌تی‌وی

بهترین کارگردانی سریال درام: آندریج پارخبر برای «جانشین» و «شکار» از اچ‌بی‌او

بهترین نویسندگی سریال درام: جیمی استرانگ برای «جانشین» و «این‌ها برای گریه‌ها نیستند» از اچ‌بی‌او

بهترین کارگردانی سریال کوتاه یا فیلم یا برنامه ویژه: ماریا شریدر برای «غیر از تودوکس» از تفلیکس

بهترین نویسندگی سریال کوتاه یا فیلم یا برنامه ویژه: دیمن لیندولوف و کورد جفرسون برای «نگهبانان» و «این‌ها بدون فوق‌العاده»

بهترین تاک‌واریتی: «الست و یک تونایت با جان اولیور» از اچ‌بی‌او

بهترین برنامه رقابتی: «رقابت روال» از وی‌اچ‌اچ

توقیف بهنوش طباطبایی و گریه‌اش در تئاتر

پایان اجباری اپیزود بانو با گریه ملوس در تئاتر محمد رحمانیان

[مریم نراقی] اپیزود «بانو با گریه ملوس» در حالی از نمایش «عشق روزهای کرونا»

حذف شد که با توجه به صحبت‌های کارگردان به نظر می‌رسد مشکل اصلی گریه بهنوش طباطبایی بوده است. بر اساس ویدیویی که بهنوش طباطبایی در صفحه رسمی‌اش منتشر کرده، یکی از اپیزودهای تئاتر «عشق روزهای کرونا» با بازی او به خواست مرکز هنرهای نمایشی متوقف شده است.

در این ویدیو محمد رحمانیان، کارگردان تئاتر، از توقیف اپیزود «بانو با گریه ملوس» می‌گوید. بهنوش طباطبایی همراه با انتشار ویدیوی مربوط به سخنان محمد رحمانیان پس از اجرای شب گذشته نمایش «عشق روزهای کرونا»، درباره دومین تجربه متوالی ناتمامش با این کارگردان نوشت. طباطبایی در اپیزودی از این تئاتر با نام «بانو با گریه ملوس» همراه با گریه خود روی صحنه می‌رفت. طباطبایی نوشته است: «تئاتر «عشق روزهای کرونا» پس از تئاتر «روزهای رادیو» دومین تجربه متوالی ناتمام من با نویسنده و کارگردانی بود که هر همکاری با او جرات و مسئولیت‌پذیری مرا برای حضوری متفاوت‌تر و محکم‌تر از گذشته بر روی صحنه افزایش داد. گاهی مونولوگ‌هایی را که او برایم نوشته و پس از گذشت سال‌ها بر ذهن و قلبم حک شده، مرور میکنم و باز شعف اجرای آن نقش‌ها مرا در بر می‌گیرد.

حرفم ساده است.

آقای محمد رحمانیان!

از نمایش‌های «ترانه‌های قدیمی»، «سینماهای من»، «آدامس خوانی» و «آینه‌های روبرو» که شب‌های زیادی با شوق روی صحنه رفتم تا نمایش «روزهای رادیو» که لذت اجراش را همه‌گیری بیماری کرونا از همه ما گرفت و حالا نمایش «عشق روزهای کرونا» همیشه از شما چیزی آموخته‌ام...

اینبار هم یاد گرفتم که اگر همه دنیا بخوانند ارزش‌ها، انگیزه‌ها و شور و عشق و تعهد مرا نسبت به حرفه‌ای که برایم مقدس است به هیچ انگارند ایستادگی کنم. چرا که پشت سرم کارگردانی را دارم که چارچوب‌های حرفه‌ای و اخلاقی حرفه‌اش را هنوز در هیاهوی صداها، گوش خراش و سازهای ناکوک از یاد نبرده

چیزی جز سیاسی ندارم.

آنچه شما یکشنبه شب روی صحنه نمایشی که به اجبار آنرا ترک می‌کردم خواندید در این روزهای قحطی امیدواری بار دیگر چراغی در دل من روشن کرد.

من قوی می‌مانم، ناامید نمی‌شوم و صبر می‌کنم برای آمدن روزهایی که با قدم‌های استوار به صحنه نمایش بازگردم نه با قدم‌هایی لرزان و سست...»

سینماگران زن در خط استارت رقابت طلایی اسکار

با آغاز فصل پاییز، رقابت سینماگران برای اسکار جدی می‌شود

«تاج» و جوایز امی و بفتاکه در کارنامه‌اش دیده می‌شود، اورانیزرقیبی جدی جلوه می‌دهد.

کری در فیلم «تکه‌های یک زن» نقش زنی آسیب‌پذیر را بازی می‌کند که با مرگ نوزادش - که با یک برداشت بلند ۳۰ دقیقه‌ای فیلمبرداری شده - فرومی‌پاشد.

به هر حال هر چند در ماه‌های آینده فیلم‌های دیگری نیز عرضه خواهد شد، اما در حال این سه بازیگر پیش‌تاز در رقابت اسکار که امسال با چند ماه تاخیر - در ۲۵ آوریل برگزار خواهد شد، جایگاه محکمی خواهند داشت...
 اینینگ میزوری «اسکار گرفته، در نقش «جسیکا پرودر»؛ ژورنالیستی که تجربیاتش از سیاحت در جاده‌ها را کتاب کرده است. امیدوار است تعداد مجسمه‌های طلایی‌اش را به سه برساند...
 کیت وینسلت هم که با «کتاب‌خوان» یک جایزه اسکار در کارنامه‌اش دارد، با بازی در نقش زنی خاموش در «آمونیت» توجه و تحسین منتقدان و تماشاگران جشنواره تورنتو را جلب کرده است. گفته می‌شود در فصل جوایز سینمایی وضعیت امیدوارکننده‌ای خواهد داشت. در این میان ونسا کربی اگر چه نسبت به او و مک‌دورمند بی‌تجربه‌تر است، اما سابقه سریال

[شهرزند] در حالی که حدود شش ماه به زمان

برگزاری مراسم اسکار باقی مانده؛ به نظر می‌رسد که رقابت سینماگران زن در بخش بهترین بازیگر زن رسماً آغاز شده است.

منتقدانی که در ونیز، عقیده دارند که «ونسا کربی» در فیلم «تکه‌های یک زن» در نقش زنی که فرزندش را در یک زایمان خانگی از دست می‌دهد؛ و «فرانسیس مک‌دورمند» در فیلم «سرزمین آواره‌ها» در نقش زنی بیوه که با اتومبیلش به جاده و بزرگراه می‌زند، شایسته دریافت اسکار بازیگری هستند.

از سوی دیگر «کیت وینسلت» ستاره فیلم تاریخی «آمونیت» هم در نقش زنی تنها که به یک زن جوان ماله خولیایی برمی‌خورد، ستایش منتقدان را برانگیخته است. این سه فیلم در هفته گذشته در دو فستیوال متفاوت روی پرده آمده و رقابت اسکار ۲۰۲۱ بازیگری را کلید زده‌اند. فیلم «آمونیت» به کارگردانی «فرانسیس لی» هفته گذشته در جشنواره تورنتو اکران شد. دو فیلم دیگر هم در فستیوال ونیز به نمایش درآمدند که «سرزمین آواره‌ها» شیرطلایی بهترین فیلم را تصاحب کرد. «تکه‌های یک زن» به کارگردانی کورنل موندرتسو نیز جایزه بهترین بازیگر زن را برای «ونسا کربی» به ارمغان آورد.

این فیلم بعد از نمایش در فستیوال تورنتو توسط نت‌فلیکس خریداری شده است. حضور بازیگران زن اصلی هر سه فیلم قدرتمندانه بوده؛ تا جایی که گفته می‌شود مک‌دورمند، کربی و کیت وینسلت بی‌شک در اسکار ۲۰۲۱ کاندیدا خواهند شد. فرانسیس مک‌دورمند که برای «فارگو» و «سه بیلپورد در شهر